

[Socialministeren]

har vi gennem opfølgning og behandling mulighed for at få bedre resultater ud af det i de ganske særlige tilfælde, vi taler om, nemlig de meget hårdt belastede stofmisbrugere, for hvem der måske slet ikke er anden løsning for overhovedet at komme ud af problemet.

Der har fra flere sider været nævnt muligheden af, at vi fik en redegørelse om behandlingen, så vi kunne diskutere det isoleret. Jeg er skam altid leveringsdygtig i redegørelser, men jeg vil nok alligevel give det råd til folketinget, at når det drejer sig om behandling og dermed trods alt noget mere teknisk, var det måske en god idé, at vi tog den drøftelse mellem folketingets socialudvalg og alkohol- og narkotikarådet, hvor vi trods alt har tradition for at have møder én gang om året. Jeg tror, vi kan få en mere tilbundsgående debat end den, der er mulighed for her i folketinget, men det må man jo drøfte videre i folketingets socialudvalg. Under alle omstændigheder er det naturligvis en god idé, at vi fortsætter drøftelsen af selve problemet.

Hr. Tinning bliver stadig væk ved at bore i spørgsmålet om dette samarbejde mellem skole, politi og andre myndigheder. Jeg skal kun sige til hr. Tinning, at der er et godt samarbejde mange steder, det er der ikke nogen tvivl om. Der er ikke nogen tvivl om, at der selvfølgelig kan findes eksempler på det modsatte, men det generelle træk er, at der er et godt samarbejde.

Jeg er i øvrigt enig med hr. Agerschou i, at et af de store problemer i forbindelse med behandlingen er efterbehandlingen. Det har man vel måttet konstatere gennem mange år, uden at man for alvor har rettet op på problemet. Under alle omstændigheder har man en forpligtelse til at fokusere stærkere på efterbehandlingen.

Vi kan jo lave meget skæg i forbindelse med opiumsvalmuerne og hampen i forhold til EF. Hvad det er, der står uklart for hr. Agerschou, har jeg meget svært ved at finde frem til, for der står jo i redegørelsen, at landbrugsministeriet er betænkeligt – det er landbrugsministeriet, vi citerer – over for et generelt forbud mod dyrkning af hamp og opiumsvalmuer i Danmark, dels ud fra handelsmæssige betragtninger i forbindelse med EF, dels for så vidt angår valmuer ud fra økonomiske betragtninger. Det turde være ganske indlysende, at det her alene har noget at gøre med de liberale handelsforhold i EF-

regie. Men hvis man skulle fortsætte i hr. Agerschous stil, vil jeg sige, at hvis hr. Agerschou skal have landbrugsministeren i samråd, ville jeg næsten anbefale, at det fandt sted i markedsudvalget og ikke i socialudvalget.

Fru Birgith Mogensen kom her i anden runde ind på registreringen, hvad jeg sådan set har svaret på. Jeg har gjort mig mange overvejelser om dette, men de er endt i, at der ikke er tilstrækkelig mange argumenter for at gennemføre en egentlig registrering.

Man kan diskutere alkohol- og narkotikarådets sammensætning. Jeg har svært ved at se, at man skulle opnå bedre resultater gennem en deling, det må jeg indrømme. Jeg tror, det har været væsentligt, at vi har delt diskussionen om de to emner, så vi har fået en redegørelsesdebat dels om alkoholproblemet, dels om narkotikaproblemet, for ellers kunne der nok være blevet tale om – selv om der også dér er sammenfaldende problemer – megen forvirring i debatten. Jeg tror, det er godt, vi har haft to separate debatter, men jeg tror, at i det daglige arbejde omkring oplysning, forebyggende virksomhed osv. får vi mest ud af det ved at have det som en enhed.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Lige én gang til om lægernes ordinationer. Det, jeg mener der kunne finde sted, er jo, at socialministeren kunne tale med sin kollega indenrigsministeren om muligheden for, at indenrigsministeren kunne tage en samtale med lægerne om, hvordan de egentlig stiller sig til det. Jeg er ret overbevist om, at der faktisk er mange læger, som ville drage et lettelsens suk, hvis de kunne blive fri for metadondiskussionerne og få det på plads.

I øvrigt synes jeg også, at socialministeren bøjer lidt på det, jeg prøvede på at sige før om folketingets flertal. Det er faktisk sådan, at både VS, SF, S og de radikale har givet udtryk for – med forskellig stemmeføring, indrømmet – at man ønsker at få set lidt nøjere på nogle spørgsmål om, hvordan vi kan få den blå betænkning efterlevet. Det mener jeg er et klart signal til socialministeren om, at der altså er ansvarlige og en stor mængde mennesker i tinget her, som er parate til at køre den vej igennem og altså sigte mod at få den blå betænkning efterlevet.